

زنگ سی‌شارپ – قسمت سیزدهم

نوشته‌ی مسعود درویشیان

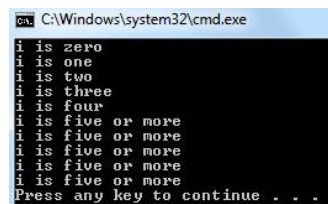
[لینک مستقیم این مطلب در وب‌تارگت](#)

در قسمت دوازدهم با دستور switch و کلمات کلیدی break و continue آشنا شدید. در این قسمت دستور goto و توضیحات تکمیلی‌تر دستور switch بیان می‌شود. همان‌طور که در قسمت قبل بیان شد، دستور switch یک متغیر را با چندین مورد مقایسه می‌کند و آن مورد را که با متغیر مطابقت دارد، انتخاب می‌کند.

به مثال زیر توجه کنید:

```
using System;
class Example
{
    static void Main()
    {
        int i;
        for (i = 0; i < 10; i++)
            switch (i)
            {
                case 0:
                    Console.WriteLine("i is zero");
                    break;
                case 1:
                    Console.WriteLine("i is one");
                    break;
                case 2:
                    Console.WriteLine("i is two");
                    break;
                case 3:
                    Console.WriteLine("i is three");
                    break;
                case 4:
                    Console.WriteLine("i is four");
                    break;
                default:
                    Console.WriteLine("i is five or more");
                    break;
            }
    }
}
```

خروجی:


```
C:\Windows\system32\cmd.exe
i is zero
i is one
i is two
i is three
i is four
i is five or more
i is five or more
i is five or more
i is five or more
i is five or more
Press any key to continue . . .
```

همان‌طور که می‌بینید، هربار از طریق حلقه مقدار `i` به ساختار `switch` داده شده و `case` مربوط به آن اجرا می‌شود. هنگامی که مقدار `i` بیشتر از ۴ است دیگر در هر بار فقط `default` اجرا می‌شود زیرا `case` مربوط به آن موجود نیست. شما می‌توانید هر `integer type` ای را توسط ساختار `switch` کنترل کنید، از جمله کاراکتر. به مثال زیر توجه کنید:

```
using System;
class Example
{
    static void Main()
    {
        char ch;

        for (ch = 'A'; ch <= 'E'; ch++)
        {
            switch (ch)
            {
                case 'A':
                    Console.WriteLine("ch is A");
                    break;
                case 'B':
                    Console.WriteLine("ch is B");
                    break;
                case 'C':
                    Console.WriteLine("ch is C");
                    break;
                case 'D':
                    Console.WriteLine("ch is D");
                    break;
                case 'E':
                    Console.WriteLine("ch is E");
                    break;
            }
        }
    }
}
```

خروجی:

```
ch is A
ch is B
ch is C
ch is D
ch is E
```

همان‌طور که می‌بینید در این مثال از `default` استفاده نشده چرا که این بخش از ساختار `switch` اختیاری است. در سی‌شارپ قانونی به اسم `no fall-through` وجود دارد. طبق این قانون، کامپایلر بعد از `statement sequence` هر `case` به سراغ `case` بعدی نمی‌رود، چرا که این امر برای زبان سی‌شارپ یک خطا محسوب می‌شود و به همین دلیل است که در پایان هر `case` از `break` استفاده می‌کنیم تا کامپایلر به کلی از ساختار `switch` خارج شود و به ادامه‌ی برنامه و خط‌کدها بپردازد. قسمت `default` نیز نباید `fall-through` باشد و باید توسط `break` پایان یابد (از روش‌های دیگر نیز می‌توان قانون `no fall-through` را رعایت کرد مانند استفاده از `goto` به جای `break` که در ادامه‌ی این مقاله به شرح آن می‌پردازیم).

شما همچنین می‌توانید چندین `case` داشته باشید که همگی یک `statement sequence` دارند:

```
// Empty cases can fall through.
using System;
class Example
{
    static void Main()
    {
        int i;
        for (i = 1; i < 5; i++)
            switch (i)
            {
                case 1:
                case 2:
                case 3: Console.WriteLine("i is 1, 2 or 3");
                    break;
                case 4: Console.WriteLine("i is 4");
                    break;
            }
    }
}
```

خروجی:

```
i is 1, 2 or 3
i is 1, 2 or 3
i is 1, 2 or 3
i is 4
```

در این مثال، اگر i شامل مقادیر ۱، ۲ و ۳ باشد سپس اولین `WriteLine()` اجرا می‌شود. اگر i برابر با ۴ باشد آن‌گاه دومین `WriteLine()` اجرا خواهد شد.

The goto

`goto` یک `jump statement` غیر شرطی است. هنگامی که برنامه به این کلمه می‌رسد، به مکان مشخصی از کد که توسط `goto` مشخص شده است، پرش می‌کند. `goto` سال‌ها قبل از چشم برنامه‌نویسان افتاد چرا که موجب می‌شد کدنویسی شما مانند **اسپاگتی** شود! اگرچه هیچ موقعیت برنامه‌نویسی به وجود نمی‌آید که به `goto` نیاز داشته باشید و در واقع سی‌شارپ برای این که یک زبان کامل باشد به `goto` نیاز ندارد اما هنوز هم به ندرت (و در برخی موارد به صورت مفید) استفاده می‌شود. با این تفاسیر، اگر از `goto` به صورت هوشمندانه استفاده شود می‌تواند سودمند باشد. نگرانی اصلی برنامه‌نویسان این است که استفاده زیاد از `goto` باعث شود برنامه ناخوانا و به هم ریخته شود اما در برخی از موارد برعکس است و به جای به هم ریختگی باعث واضح‌تر شدن کد خواهد شد (در هر حال استفاده از این دستور پیشنهاد نمی‌شود مگر به صورت هوشمندانه و به جا). `goto` برای انجام عملیات نیاز به یک `label` دارد. `label` یکی از شناسه‌های سی‌شارپ است که بعد از آن علامت دونقطه (:) قرار می‌گیرد. `label` باید در همان بلاک و متدی باشد که `goto` قرار دارد (توضیح متد را در مقالات بعدی دنبال کنید). به عنوان مثال، برنامه زیر یک حلقه است که اعداد ۱ تا ۲۰ را توسط `goto` و `label` نمایش

می‌دهد:

```

using System;
class Example
{
    static void Main()
    {
        int x = 1;

        Loop1: // this is label

        if (x <= 20)
        {
            Console.WriteLine(x);
            x++;
            goto Loop1; // it goes to the Loop1 label
        }
        Console.WriteLine("Done!");
    }
}

```

goto همچنین می‌تواند در یک ساختار switch به case و default دلخواه پرش کند. در این مورد، case و default نقش label را بازی می‌کنند بنابراین می‌توانند هدف goto قرار گیرند. نکته این جاست که goto باید درون switch مربوطه باشد و شما نمی‌توانید از بیرون به درون یک switch پرش کنید.

به مثال زیر که از goto در ساختار switch استفاده می‌کند توجه کنید:

```

// Use goto with a switch.
using System;
class Example
{
    static void Main()
    {
        for (int i = 1; i < 5; i++)
        {
            switch (i)
            {
                case 1:
                    Console.WriteLine("In case 1");
                    goto case 3;
                case 2:
                    Console.WriteLine("In case 2");
                    goto case 1;
                case 3:
                    Console.WriteLine("In case 3");
                    goto default;
                default:
                    Console.WriteLine("In default");
                    break;
            }
            Console.WriteLine();
        }
        // goto case 1; // Error! Can't jump into a switch.
    }
}

```

```

C:\Windows\system32\cmd.exe
In case 1
In case 3
In default

In case 2
In case 1
In case 3
In default

In case 3
In default

In default

Press any key to continue . . .

```

در این مثال ساختار **switch** درون یک حلقه‌ی **for** قرار دارد و در هر دور حلقه، مقدار **i** به ساختار **switch** داده می‌شود. توجه کنید که در ساختار **switch** چگونه **goto** به **case** های مختلف و **default** پرش می‌کند. نکته‌ی دیگر این جاست که **case** ها با **break** پایان نیافته‌اند (به جز **default**) چراکه استفاده از **break** در این جا بی‌مورد و بی‌تاثیر است زیرا هر **case** توسط **goto** به **case** دیگری فرستاده شده و نهایتاً در قسمت **default** از ساختار **switch** خارج می‌شود. همان‌طور که گفته شد، نمی‌توانید از بیرون به درون ساختار **switch** پرش کنید و اگر علامت کامنت را از ابتدای آخرین خط کد برنامه حذف کنید، برنامه کامپایل نمی‌شود. استفاده از **goto** در ساختار **switch** در برخی موارد خاص می‌تواند مفید باشد اما پیشنهاد نمی‌شود.

یکی از استفاده‌های مفید **goto** می‌تواند برای خارج شدن از حلقه‌های تودرتو با تو رفتگی زیاد باشد.

به این مثال دقت کنید:

```

// Demonstrate the goto.
using System;
class Example
{
    static void Main()
    {
        int i = 0, j = 0, k = 0;
        for (i = 0; i < 10; i++)
        {
            for (j = 0; j < 10; j++)
            {
                for (k = 0; k < 10; k++)
                {
                    Console.WriteLine("i, j, k: " + i + " " + j + " " + k);
                    if (k == 3) goto stop;
                }
            }
        }
    stop:
        Console.WriteLine("Stopped! i, j, k: " + i + ", " + j + " " + k);
    }
}

```

```
i, j, k: 0 0 0
i, j, k: 0 0 1
i, j, k: 0 0 2
i, j, k: 0 0 3
Stopped! i, j, k: 0, 0 3
```

حذف goto در این مثال موجب می‌شود برای خاج شدن از سه حلقه که تودرتو هستند، از سه if و break استفاده کنید. در این مثال استفاده از goto کد را ساده‌تر می‌کند. هرچند که این یک مثال ساختگی است، اما می‌توانید موقعیت‌هایی را به‌وجود آورید که استفاده از goto مفید واقع شود. آخرین نکته این است که شما می‌توانید توسط goto به خارج از یک بلاک پرش کنید اما نمی‌توانید به درون یک بلاک پرش کنید.

شاید در فهم این مثال کمی با مشکل برخوردیده باشید ولی جای نگرانی نیست، چرا که توضیحات کافی در مورد حلقه‌های تودرتو خواهد داده شد و مثال‌ها و تمرینات جالبی را انجام خواهیم داد.